

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

B.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Spiritus S. quâ afflata est, nosque refrigeramur. Aut ab *aure*, per quam Christus Virgini illapsus est, & in ejus utero conceptus. Vel quasi *avium horam*: quia earum aperuit ora; sicut apparente Virgine aves cœli, & astra matutina, simul laudârunt, & jubilârunt ex Job. 38. Richardus à S. Laur. l. 7. de Deipara.

Aurora mater roris, præsertim veris tempore. *Rorate cœli &c.* Pf. 109. *Ex utero ante Luciferum genui te.* Legunt aliqui ex Hebræo sic: de Matrice Auroræ tibi Ros Nativitatis tuæ. Albertus M. aurora quasi aura rorans. Idem l. 7. de laud. Deip. c. 7. Aves cœli sunt Angeli, qui concorditer laudant eam: unde & potest dicere cum Filio; *cum me laudent simul astra matutina, & jubilarent omnes filii Dei.* Job. 38.

Dicitur quasi *aurora confurgens*; quasi de cadente materia surgens. Alii enim cadunt nascendo, quia omnes nascimur *filii iræ.* Ephef. 2. Sed ipsa confurrexit; quia munda ab originali. Idem ibidem.

Illud manè genuit nobis diem, id est, Christum, qui est dies æternus. Idem ibidem l. 7. c. 9.

Sicut aurora terminum noctis, & diei principium, adesse testatur; sic & virgo noctem expulit sempiternam. Petrus Dam. serm. de Ass. V.

Felix aurora! felicitis diei extitisti nuntia. Talis dies talem auroram diei decuit. S. Bernardus in deprecatur. ad gloriosam Virg.

Cum Patres historiam Jacobi cum Angelo luctantis. Gen. 23. 24. in varios sensus allegoricos iniecerant; ille omnium videtur opportunissimus, quem Cantorum verbis, *quæ est ista?* &c. affixit Cardinalis Hailgrinus apud P. Martinum del Rio. Verba ejus: hæc est Aurora, de qua angelus ad Jacob in Genesi: *dimitte me; jam enim ascendit aurora.* Siquidem per Jacob luctantem cum Angelo Sancti designantur; qui luctantes cum Domino, precibus, & lacrymis, extorquere à Domino Incarnationem Filii sui nitebantur. Sed eorum cœtui responderetur à Domino: *dimitte me; jam enim ascendit Aurora.* Cesset instantia vestri luctaminis: quia jam Lux nascitur, videlicet Virgo; quæ vobis pariet verum solem.

O quàm clarè in Annæ utero emicuit aurora confurgens; quando in ea Mariæ corpusculum per adventum animæ vivificatum extitit; cujus ortum videre Angeli, & homines, tantoperè desiderabant. Angelus B. Brigittæ in f. Angel. c. 1.

Aurea hora fuit, conceptio mea: nam tunc incepit principium salutis omnium; & tenebræ quasi festinant in lucem. B. Virgo Revel. S. Brig. l. 6. c. 35.

Dicitur Pf. 73. illud singulare: *tu fabricatus es auroram &c.* De cœlo, terrâ, & omnibus, quæ in eis sunt, dixit, & facta sunt.

Sed de aurora, & sole, id est, Mariâ, & Filio ejus, dicitur, quod *fabricatus* est eos. Ubi notatur labor, & studium. *Ab æterno ordinata sum &c.* Adjuvit eam manè diluculo. Pf. 45. S. Bernardus f. 4. sup. Salve Reg. Aurora semper noctem sequitur; nox præcedit auroram. Quid autem est nox frigida, & obscura? nisi originale peccatum, frigidum concupiscentiâ, obscurum ignorantia. Tu ergo processisti ut aurora lucida & rubicunda: quia super originali peccato in utero matris nata es lucida cognitione veritatis, & rubicunda amore virtutis.

B.

Maria benedicta, ejus benedictio.

Ecce odor filii mei, sicut odor agri. &c. Gen. 27. Maria est ager iste benedictionis. S. Bonaventura Spec. B. V. c. 12.

Benedices coronam nam &c. Pf. 64. Tot sunt dies in hoc anno (æternæ vitæ) quot sunt justi in cœlo. Hujus autem anni benedicti corona est benedicta Virgo Maria. Idem ibidem.

Benedicta tu in mulieribus. Luc. 1. 28. Tria fuerunt in Maria, propter quæ specialiter benedicta. *Primum est humilitas*; quæ se vacuum ostendit, & idem impleri meruit. Unde dictum est ei: *Ave gratiâ plena.* *Secundum est solitudo*, quâ frequentias hominum fugit; propter quod Dominum comitem habere meruit. Unde dictum est: *Dominus tecum.* Ex. 3. 1. legitur, quod Moyses solus erat, quando Dominus apparuit ei. Et Agar Gen. 16. 7. Et Elias 3. Reg. 19. 5. *Tertium est Virginitas*, cujus amore hominum maledicta contempsit. Et idè dicitur *benedicta.* Hugo Card. hic.

Quidquid maledictionis infusum est per Evam, totum abstulit benedictio Maria. S. Bonavent. Spec. B. V. c. 3.

Beneficia hominibus ab ea præstita.

§. I.

Figure Symbola.

Sicut per Arcam olim quatuor beneficia antiqui Patres susceperunt; sic quatuor alia nos per hanc mysticam arcam Virginis. *Primo* in periculis auxilium. Nam, cum eleveretur arca, dicebat Moyses Num. 10. *Surge Domine, & dissipentur inimici tui, & fugiant &c.* *Secundo* in dubiis consilium. 1. Reg. 14. cum Saul vellet consulere Deum, dixit: *applica mihi arcam.* Tertio in adversis solatium. 3. Reg. 2. Salomon dixit Abiathar Sacerdoti: *equidem vir mortis es. sed hodie te non interficiam: quia portasti arcam Domini.* Quarto benedictionem. 2. Reg. 6. ad introitum Arce fœderis Domini in domum Obededon Deus ei benedixit.

Ascendentem

Ascendentem Dominum prævidens Habacuc, juxta S. Gregorii lectionem, ait: *Altitudo manus suas levavit; elevatus est sol: & Luna stetit in ordine suo.* Nam ad divini solis elevationem, Lunæ splendens auxiliium experti sunt omnes mortales. Theodoretus: quoniam ejus ordo est, nisi illustrare terras. Bæza tom. 1. l. 5. c. 7. §. 9.

Sol. Lem *Oriens universum illustrat.* Mariæ præsentia totus illustratur orbis; adeo ut & ipsa jam cœlestis patria clarius rutiler, Virginæ lampadis irradiata fulgore. S. Bernardus l. 1. de Ass. Picinelli.

§. II.

Beneficia illius in genere.

Sileat misericordiam tuam Virgo beata, si quis est, qui invocatum te in necessitatibus suis meminit desuisse. Per te enim cœlum repletum, Infernus evacuatus est, instaurata ruina cœlestis Jerusalem. S. Bernardus S. 4. in Ass. B. V.

Nemo donum ullum consecutus, nisi per te, Dilecta Deo. S. Germanus Archi. Ep. Constant.

Publica bonorum omnium Procuratrix. Idem.

Inventa Virgine Mariâ invenitur omne bonum. Idiota Contempl. de B. V. Prologus.

§. III.

Beneficia spiritualia.

Precepti mulieri, ut pascat *tc. 3. Reg. 17.* Multum honoris confert viro suo uxor circa ministerium sollicita: contingit enim interdum domum patrisfamilias accedere peregrinos improvisè; quibus commodè ministrare non posset, nisi uxore mediante. Quædam enim tantum habent in promptu, quod volunt; ut statim omnia videantur præparasse. Paterfamilias Deus, volens providere peregrinis, id est, hominibus; qui nimio labore lassati querebant refectorem; voluit Beatissimam Virginem Sponsam suam esse; cujus sollicitudine Ecclesia filiis venientibus ad convivium divinum abundanter provideretur. de Rampellogis fig. Bibi.

Non timebit domus sua à frigoribus &c. Prov. 31. Mariâ multiplici virtute, quasi multiplici veste, adornat servos suos. Neque enim patitur cultores suos sine vestibus esse, & frigoris injuriis laborare: ipsa quippe est *mulier illa fortis*, de qua Salomon: *non timebit &c.* Dei amore flagrans, frigora non timebat, timebat suis. Rich. à S. Laur. l. 2. p. 1.

Cibavit illum &c. Eccli. 15. Pascit Mariâ suos convivas verbis suis positus in Evangelio, quæ verba Dei sunt: quia *non in solo pane vivit homo &c.* Matth. 4. Propter hoc de ea dicitur: *cibavit illum*, id est, amorem suum, Mariâ *pane vitæ, & intellectus*; id est, doctrinâ verbi Dei: quæ quia dat intellectum credentibus. Et hoc in præsentibus. Et in futuro pane Angelorum, id est, fruitione. Idem l. 12. *Quodcumque dixerit vobis, facite* Joan. 2. 5. Beatissima Virgo brevissimè, & dulcissimè, omnia prædicabilia uno verbo prædicavit;

quando dixit in nuptiis: *quodcumque &c.* Docuit spem: nam, licet à Filio audiret verba, quæ videbantur repulsa notare; speravit tamen contra spem. Docuit amorem in Deum; dum procuravit; ut ejus gloria miraculis confirmaretur. Docuit modestiam; dum non gloriatur se Matrem: non enim ait, quodcumque dixerit filius meus. Docuit reverentiam in Deum: non ait, quodcumque dixerit Jesus. Nunquam lego eam hoc sanctissimum nomen pronuntiasse; ob illius magnam reverentiam. Albertus M. super Missus.

Nisi tu iter aperires, nemo spiritualis evaderet, nemo in Spiritu Deum adoraret. Tunc enim spiritualis factus est homo, cum tu Deipara S. Spiritus habitaculum effecta es. S. Germanus.

Invenit puerum cum Maria matre eius, Matth. 2. 11. Nunquam invenitur Christus, nisi etiam Mariâ, nisi cum Mariâ, nisi per Mariam. Nam cum Mariâ Christus inventus est à Magis; inventus in stabulo, cum Mariâ fuit in pabulo: nam stabat juxta crucem Mater piissima, suo modò cum Filio crucifixa, & summo dolore transfixa. Cum Mariâ etiam nunc invenitur in cœlo. Frustrâ igitur querit, qui cum Mariâ invenire non querit. S. Bonaventura f. 26. in Epiph.

In te primi Parentis substitit lapsus, ultra pergendi facultate sublata. Nam in baptismum per Filium tuum institutò, malum est omne submersum. Te proinde honoramus, veluti causam obtentæ puritatis. S. Sabbas. Ex. Men. S. Jan. ode 9. de S. Syncretica.

Juvenis ex toto luxuria deditus; expugnatò multarum matrum familias pudore, immodicò cujusdam mulieris amore flagrabat. Quæ cum nec prece, nec pretiò, nec vi, nec dolo, potiri liceret; conciliatum magicis cantionibus demonem rogat; ut se voti compotem faciat; ad omnia paratum se ostendens. Diaboli ergo jussu à Christo deficit: super hæc jurat, conceptis ab illo verbis; & chirographò se obstringit. Cæterum, ut potius est, quod cupierat; fuit, ut fit, fastidium cepit; & cœlesti luce obortâ, magnitudinem sceleris sui seriâ æstimatione perpendit. Occurrit animò Virgo Lauretana. Protinus, Deò auctore, Lauretam petit, spe plenus Sacerdotem confultat; spem salutis illi ostendit; si precibus, jejuniis, voluntariâque corporis vexatione, Deum placare insistat. Cum ille, nihil omnino penarum recusaret, promissit Sacerdos, si imperata fecisset, se tantum piaculum Deò propitio utique, expiaturum. Monet, ut per triduum inediâ, ciliciò, flagris, corpus afflicteret, B. Virginis opem implorans. Triduo exactò, monente Sacerdote, Sacellum ingreditur, lacrymans B. Virginem precatur; ut receptò nefario chirographò, salutis suæ consultum velit. Dumque vericulos illos ex animò iterat: *Monstra te esse Matrem &c.* subito chirographum in manus suas delapsum conspicit. Læcus grates agit, ad Sacerdotem currit, scriptum acceptum ostendit horridis diris, & exerationibus, refertum. Itâ devotum illud inferis

feris caput Deiparæ benignitate asseritur in libertatem filiorum Dei. Domus Nazareth; seu Natalis B. V. Turrell. l. 1. Laur. histor.

6. 1.

Fuit in Canariis, seu Fortunatis, Infulis mulier Virgini devota: quæ à malo damone in fraudem inducta, unam aliquam à se admittam noxam sacrilegò silentiò in Confessione reticebat: usque dum quâdam die vidit Beatissimam Matrem vultu madente, & tristi, magnam continuò lacrymarum vim ex oculis profundentem. Eò spectaculò mirè affecta, moestæque Virginis dolorem dolens, uberius hujus fletus causam exquirat. Cui Virgo: cur non integrè conscientiæ tuæ labes, & vulnera, patefacis? teque ipsa potius, animamque tuam, miseris perditum? Hisce verbis ad verum de peccatis suis femina commota dolorem, accuratè omnia Sacerdoti aperuit. Nierembergius de am. erga B. V. c. 14. Ex Sodale Parthen. l. 2. c. 3.

§. IV.

Beneficia corporalia.

S. Fulbertus Ep. Carnot. cum mirè B. Virgini devotus existeret, ac igne sacrò correpta esset ejus lingua; nocte quâdam apparuit ei Matrôna nobilis; à qua monebatur, ut os aperiret: quod cum fecisset, mox ex facris suis uberibus lac expressit in os ejus: quò ita refrigerata est lingua, ut ardorem omnem extinxerit, & eum perfectè sanitati restituerit. Ne autem illusio, aut phantasma, esse putaretur; in Fulberti gena remanserunt gutta aliquot; quas ipse diligenter sudariò exceptas collegit; hodieque in thesauro Ecclesiæ Carnotensis summa cum veneratione servantur. Ita habent annales Ecclesiæ Carnotensis; & Baronius tom. 12. A. C. 1028.

Clericus quidam morbo languebat ad extrema deductus, B. Virgini quotidiana per singulas horas laudum vota persolvebat. Cumque velut egressurus in ejus pectore spiritus anxie palpitaret; ecce B. Virgo visibiliter adstitit & sacri uberis papillâ lac exprimens, ejus labiis instillavit. Et ille protinus convaluit; & mox Clericalibus ornamentis indutus Ecclesiam adiit; mirum videntibus spectaculum. S. Petrus Dam. l. 6. ep. 29.

C.

Castitas Maria.

Descendet sicut pluvia in vellus. Pl. 71. 6. Quid est vellus, nisi lana à carne sublata? O quale vellus, illud virgineum pectus, longè remotum, valde alienum, à desideris carnalibus, & sordidis corporum passionibus. O quale vellus Virgineæ mentis, mundi cogitatus. O quale vellus, Virginei pectoris casti affectus! O quale vellus, virtutum omnium ornatus. Quis non gaudeat, se velliri posse de virtutum vellere B. Virginis Mariæ! O quantus! ô qualis! & quàm gloriosus, ornatus Ecclesiæ Catholice! Et hæc de vellere Virginis Mariæ. Rich. à S. Vict. annotat. in pl. 71.

Virgo ipsa est, & Virginum amans; pura est, & purorum amans. Quapropter, si & corporis, & animi, castitatem colamus, ipsius gratiam adipiscemur: siquidem lutum omne fugit, ac cœnosa affectiones averfatur. S. Joan. Damasc. or. 2. de dormit. B. V.

Non tamen, ut Abraham Saram, præmonuit Joseph Mariam; ut diceret, se ipsius esse sororem; veritus, propter ejus pulchritudinem, mortem; si se fateretur uxorem; quæ specie suâ Saram, & Rebeccam, superavit. Sciebat enim, quòd melius, quàm Sara, custodiebatur ab Angelo. Et talem gratiam Deus in Virgine Matre posuit; ut nec propter excedentem ejus pulchritudinem potuisset ab aliquo ob immundiciam concupisci. Sim. Cals. l. 2. de gestis Dom. c. 22.

Salutavit Elisabeth cognatam suam; non quia cognata: non enim curæ Virgini erat, familiarem se præstare cognatis; quæ jam cognita, & cognata, cœlestibus spiritibus facta erat, & totius Deitatis hospitium. Idem ibidem c. 12.

Conspectus Virginis omnem flammam libidinis in aliis extinguebat. S. Bonaventura s. 14. in Nat. Dom.

Quasi cedrus exaltata sum in Lybano; & quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris. Eccl. 24. Similiter Beatissima Virgo peculiari Dei prærogativâ, infranctos hominum appetitus suâ suavissima pulchritudine extinguebat. Diez Conc. 1. in fest. B. V. ad Nives.

Charitas Mariæ erga homines.

Oculi tui columbarum. Cant. 4. 1. Tuximè, ô Mater misericordiæ, sinè felle es: nihil enim unquam habuisti invidiæ, nihil odii; quòd familiare est rapacibus corvis. Rupertus l. 3. in Cant.

Quasi palma exaltata sum in Cades. Eccl. 24. 18. Palma in sublime affurgit; sed dactylos in humum inclinat. Sic B. Virgo in cœlo meritorum verticem ad solium Deitatis erexit, ait S. Gregorius: Eadem tamen fructus suæ clementiæ in terram inclinat; dum veluti Mater opitulantis se inclinat. Cornelius hic.

Abiit in montana cum festinatione. Luc. 1. 39. Decet festinatum iter in montes; ardua adiri oportet serventiùs: nec retardandum cursum, cum ad aliena commoda pergimus. Virgo enim cum festinatione domum Elisabeth subiit; sed in domum suam non legitur reversa cum festinatione. Oliva l. 13. Strom. hic.

Vinum non habent. Joan. 2. Omnium hominum advocatam se sciens, quæ pro omnibus Creatoris facta fuerat Mater, officium advocacy, & piæ auxiliatrici, assumpsit; eum videret inopiam. Quæ nec rogata, prævenit; ac si opus non sit, ipsam precibus excitare; quæ omnem oculum suæ pietatis direxit in nos; præsciens indigentiam nostram, & se cunctorum Matrem pietatis, agnosens; sollicita pro filiis, irrequisita etiam ad divinum Filium accessit. Sim. Cals. l. 2. de gest. Dom. c. 25.

A ne-